

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: مناف فلکی فر

۲۳ اگست ۲۰۲۱

در باره زندگی رفیق شهید،

عبدالحسین براتی

در ۱۵ مهر ماه [میزان] ۱۳۵۰ روزنامه‌های رژیم وابسته به امپریالیسم شاه ضمن درج خبر درگیری شدید یک واحد از چریک‌های فدائی خلق با پولیس در تاریخ ۱۳ مهرماه در تقاطع خیابان‌های امیری و بابائیان در تهران مدعی شدند که در جریان این زد و خوردها یکی از چریک‌ها که رژیم شاه آنها را ردیالنه "خرابکار" می‌نامید به نام "عبدالحسین براتی" کشته شده است. این خبر دروغی بود که مبلغین رژیم شاه جهت سرپوش گذاشتن بر ضعف و زبونی نیروهای مسلح خود در درگیری با چریک‌های فدائی خلق منتشر نمودند. واقعیت آن بود که رفیق براتی نه در جریان درگیری در خیابان‌هایی که در فوق از آنها یاد شد، بلکه در یک درگیری مسلحانه با ساواک شاه در منطقه "خزانه اتابکی" البته در همان روز به شهادت رسیده بود.

درگیری در تقاطع خیابان‌های امیری و بابائیان یکی از حماسی‌ترین درگیری‌های مسلحانه سه تن از چریک‌های فدائی خلق در ۱۳ مهر ۱۳۵۰ با نیروهای مسلح رژیم شاه در تهران بود که رفیق فریدون جعفری یکی از آن حماسه سازان بود. این درگیری که طی آن رفقاء با قاطعیت و شجاعتی باور نکردنی توانسته بودند با خارج کردن چند مزدور رژیم شاه از صحنه نبرد با موفقیت از تور نیروهای پولیس بگریزند، در آن مقطع در تضعیف روحیه نیروهای سرکوبگر و به دست دادن تجارب مبارزاتی نقش بارزی داشت (شرح کامل این درگیری در کتاب "پاره‌ای از تجربیات جنگ چریک شهری در ایران" در سایت چریک‌های فدائی خلق ایران، سایت سیاهکل در دسترس می‌باشد). درست به خاطر همین واقعیت یعنی کتمان ضعف نیروهای سرکوبگر شاه در مقابله با سه چریک فدائی خلق بود که دستگاه‌های تبلیغاتی آن رژیم محل شهادت رفیق "براتی" را به دروغ در این درگیری اعلام نمودند.

رفیق "براتی" دانشجوی اقتصاد دانشگاه تهران و همکلاس رفیق کبیر علی اکبر جعفری بود که هر دو در سال ۵۰ یعنی سالی که "زنگ بزرگ خون" به صدا در آمد در صفوف چریک‌های فدائی خلق زندگی مخفی خود را شروع کردند. متأسفانه رفیق "براتی" در ۱۳ مهرماه در جریان یک مأموریت سازمانی در محاصره نیروهای سرکوبگر قرار گرفته و به شهادت رسید، اما رفیق جعفری این موفقیت را داشت که در پیکارهای گوناگون به مثابه یک چریک فدائی خلق نمونه، آبدیده شد و بعدها به عنوان یکی از اعضای مرکزیت سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران نقشی تعیین

کننده در رشد و گسترش سازمان ایفا نمود. رفیق جعفری همواره با افسوس از دوست سابق و هم‌زم فدائی خلق یعنی عبدالحسین براتی که خیلی زود به شهادت رسیده بود یاد می‌کرد و خاطره او را گرامی می‌داشت.

در سال ۵۰ با اعلام موجودیت چریک‌های فدائی خلق جامعه ایران و جنبش انقلابی مردم شاهد شکوفائی بزرگی بود. در تداوم رستاخیز سیاهکل که به رغم دستگیری و اعدام رزمندگان فضای مبارزاتی نوینی ایجاد کرده بود، رزم دلاورانه چریک‌های فدائی خلق و حرکت‌های انقلابی آنان در نبرد با دشمن به انقلابیون و به خلق شور و امید توصیف‌ناپذیری بخشید تا آنجا که به قول رفیق احمدزاده، تئوریسین چریک‌های فدائی خلق، "دانشجویان انقلابی دانشگاه‌ها قهرمانانه به پا خاسته و شکوهمندترین تظاهرات چند سال اخیر خود را بر پا کردند و حادثه‌ترین و انقلابی‌ترین شعارهای ممکن را مطرح ساختند".

رفیق "براتی" یکی از آن دانشجویان انقلابی بود که با سر دادن رادیکال‌ترین شعارها به جنبشی که با رستاخیز سیاهکل اعلام موجودیت نموده بود خوش آمد گفتند. در آن مقطع رفقا "براتی"، "جعفری" و دیگر دانشجویان مبارز بودند که پس از اعدام انقلابی تیمسار فرسیوی جنایتکار (اعدام انقلابی که در دل مزدوران شاه وحشت انداخته بود) در اعتراضات اردیبهشت‌ماه [ثور] سال ۵۰ فریاد سر دادند: "فرسیو مرگت مبارک!". این فریاد سهمگین در صفوف دانشجویان در نفس خود انعکاسی از این واقعیت بود که مبارزه مسلحانه توانسته است به رکود و خمود حاکم بر جنبش ضربه زده و بخشی از پتانسیل خیزشی درون جنبش دانشجویی را در صحنه مبارزه با رژیم شاه به مثابه سگ زنجیری امپریالیسم آزاد سازد.

رفیق عبدالحسین "براتی" که از فعالان دانشجویی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران بود در اوضاع و احوالی که جنبش مسلحانه در "مرحله پایه‌گذاری و سنت‌گذاری" بود و دادن قربانی‌های بزرگ اجتناب‌ناپذیر بود به چریک‌های فدائی خلق پیوست و با شهادت قهرمانانه‌اش پرچم خونین انقلاب را هر چه بیشتر سرخ نمود و "نهال انقلاب" را شکوفاتر ساخت.

تاریخ نشان داد که خون او و خون‌هایی که در آغاز جنبش مسلحانه توسط دشمن بر زمین ریختند بر خاک نماندند و همچون بذر رشد نموده و همان‌طور که کارگران و ستم‌دیدگان شاهد بودند، این بذرها به رویش جوانه‌ها و به شکل‌گیری سازمانی انجامیدند که خیلی زود به بزرگ‌ترین سازمان چپ در خاورمیانه بدل شد و صفحه‌ای زرین و الهام بخش به تاریخ مبارزه علیه ظلم و ستم در تاریخ مملکت ما افزود.

یاد رفیق عبدالحسین براتی گرامی و راهش پر رهرو باد!

به نقل از: ماهنامه کارگری ارگان کارگری چریک‌های فدائی خلق

شماره ۹۱، پانزدهم مردادماه [اسد] ۱۴۰۰